

עמ"ת 54101/01/18 - משה בן נוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עמ"ת 54101-01-18 בן נוב(עציר) נ' מדינת ישראל
לפני כבוד השופט עמי קובו
העורר
משה בן נוב (עציר)
28 ינואר 2018

נגד
המשיבה
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ העורר עו"ד עדי אלבוים

ב"כ המשיבה עו"ד יסמין שביט

העורר הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ערר על החלטת בית משפט השלום בראשל"צ (כב' השופט גיא אבנן) מיום 24.12.17 אשר הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים בעניינו.

לטענת ב"כ העורר שגה בית המשפט קמא כאשר הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

ב"כ העורר חלק על קיומן של ראיות לכאורה בדגש על הודאות הנאשם בחקירה, וזאת על אף שניתנה הסכמה על כך בבית משפט השלום.

כמו כן, חלק ב"כ העורר על המלצת שירות המבחן שהיה שלילי ועל מסקנת בית משפט השלום לפיה לא ניתן לתת אמון בעורר.

המשיבה הסכימה עם החלטת בית משפט השלום.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בחומר הראיות בדגש על הודאות העורר בדוח העימות כמו גם בתסקיר שירות המבחן ברישום הפלילי של העורר ובכתבי האישום אשר תלויים ועומדים בבתי משפט השלום בתל אביב וברמלה, סבורני כי לא נפלה שגגה בהחלטת בית משפט השלום.

יצוין כי נגד העורר הוגש כתב אישום אשר אוחז 9 אישומים בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות וזיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר, שימוש במסמך מזויף, מרמה, רומה או תחבולה לפי פקודת מס הכנסה ועוד.

כתב האישום מאתר סדרה של מעשי מרמה אשר לכאורה ביצע המשיב כלפי מספר מתלוננים.

בבית משפט השלום ניתנה על ידי ב"כ הקודם של העורר הסכמה לקיומן של ראיות לכאורה.

ב"כ העורר טען כלפי הודאותיו של העורר וכן בנוגע לנושאים ראייתיים נוספים.

במישור העקרוני סבורני כי אכן במקרים חריגים יש לאפשר חזרה מהסכמה של ההגנה לראיות לכאורה וזאת כאשר מסתבר שההסכמה ניתנה בשגגה או כאשר מתברר שהמצב הראייתי שונה מזה שסברה ההגנה בערכאה הדיונית.

ברם, במקרה דנן לא שוכנעתי כי לא הייתה הצדקה להסכמת ההגנה לראיות לכאורה.

אף אם קיימות טענות כאלה ואחרות בנוגע לראיות, ובנוגע למהימנות העדים, הרי דין של טענות אלו להתברר בהליך העיקרי ואין בטענות בשלב זה כדי להצדיק שינוי מהחלטת בית המשפט קמא בנוגע לראיות לכאורה.

בכל הנוגע לעילת המעצר הרי שעילת המעצר נסמכת על חשש מסוכנות כלכלית של העורר.

קיים חשש שהעורר שוב יבצע עבירות מרמה.

חשש זה נלמד הן מריבוי המעשים לכאורה בתיק זה, הן מעברו הפלילי המשמעותי של הנאשם בעבירות זהות ודומות.

בהקשר זה יצוין כי לחובת המשיב מספר הרשאות קודמות בעבירות של קבלת דבר במרמה, זיוף וכוונה לקבל דבר, שימוש במסמך מזויף, התחזות כאדם אחר במטרה להונות ועוד.

כמו כן, נדמה כי תלויים נגד העורר שני מאסרים על תנאי של שישה חודשים.

אמנם העבירות הקודמות שבהן הורשע אינן מן העת האחרונה, אם כי הרשעותיו הינן בחלקן מן העת האחרונה. ואולם לכך יש להוסיף את העובדה שתלויים ועומדים נגד העורר שלושה כתבי אישום בעבירות דומות כאשר אחד מהם בבית משפט שלום בתל אביב אוחז 13 אישומים.

כמו כן תלויים ועומדים נגדו שני תיקים נוספים בבית משפט שלום ברמלה אשר באחד מהם כפי הנראה כבר הודה.

לאמור לעיל יש להוסיף את עמדת שירות המבחן, כאשר התסקיר בעניינו של העורר הינו שלילי.

שירות המבחן התרשם כי העורר נעדר מורא מסמכות החוק ומסנקציות קודמות.

שירות המבחן העריך כי קיים סיכון משמעותי להמשך התנהלות מרמתית וסבר כי ספק אם ניתן לקחת סיכון במצבו בדרך של שחרור בתנאים מגבילים.

בית המשפט קמא סבר על סמך האמור לעיל כי לא ניתן לתת אמון בעורר ואימץ את עמדת שירות המבחן.

עוד ציין בית המשפט קמא כי שניים מהאישומים בוצעו לכאורה כשהמשיב מרצה במגביל עונש מאסר בדרך של עבודות שירות בגין הרשעה בעבירות דומות.

לאור כל האמור לעיל סבורני כי לא נפלה שגגה בהחלטת בית המשפט קמא.

אשר על כן הערר נדחה.

ניתנה והודעה היום י"ב שבט תשע"ח, 28/01/2018 במעמד הנוכחים.

עמי קובו, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

תשומת לב השב"ס לטיעוני ב"כ העורר כאמור לעיל.

ניתנה והודעה היום י"ב שבט תשע"ח, 28/01/2018 במעמד הנוכחים.

עמי קובו, שופט